

Küllerin Rengine Rehin Günler

– mehmet-hursi · 29 Haziran 2010

günlerinin avlusuna külleri düşerdi güllerin
gönlü yaralı, yüzü esmer Diyarbekirin...

orada insanlar, gözlerinde keder boyu susardı
türkülerini tütüne sara -da- sarınmaz yaralara banardı
toprak damlı evlerde ayışığı yanar
diclenin sularına dengbej sesleri akardı

sonrası terli bir geceydi, çocuktum
cennet düşlerden, cehenneme kovulmuştum

günlerinin avlusuna külleri düşerdi güllerin
yaraları dağlı, dağları acılı Diyarbekirin..

orada kimsesiz, yıkık, yalnızlıktır evler
orada evler, kendi çığlıklarında sessizlik, unutulmuş
göğü, kurşunlarla delik deşik yamalı döşekler
orada yakılmış köyler, orada feodalizm, failer ve meçhuller

sonrası terli bir geceydi, çocuktum
kanatlarım kanatılmış, vurulmuştum

sonra günler, küllerin rengine rehin düşerdi
sokaklar her sabah bembeyaz ölümler giyinirdi
göğün genişliğine bin havar tünerdi, ağlardım
simsiyah çığlıkların gölgesinde, avuğlarımı kanatırdım

sonrası terli bir geceydi, çocuktum
çağıldarken, çağımdan vurulmuştum

gün ışığında gölgesiz, gittiler, öpülesi yüzler
bekledim, dinmedi bekleyişlerim, gelmediler, sustum
terli akşamın koynunda bir çocukla
büsbütün, yanmaya tutuđtum

M.H

haziran_2010